

malaga kõnneles. Palved sai vab tehtud, ja mees läks hiljokeste, kui ta tulnud, jälle omma koio, agga watis minnes forra tagast, senna kohta, kus ta seisnud; ja wata, koia teise otsa peál on üks reddeliga wagga mehhe põningule läinud, kus temma — selle ma wisi járrel — fa omma wilja piddas; ja tahhab wahhest warastada. Warras sai agga lugist siisse läinud, kohhe mees wöttis taassast wisi reddeli alt árra, läks tappa ja täetas perremehhele ja ütles: armas naber, sul on üks wobras põningul; wörra omma küänla fätte ja minne ülleesse, küllab sa süs leiad. Ollen reddeli jo alt árra wötnud, et ta ei peäse ennam. Perremees läks üllesse ja warras olli omma fotti wiljaga jo täitnud, agga ehmat es ei woinud temma sannage lausta.

Eðralikkult rákis maia issa nüüd temmaga, hittedes: Terre tullemasi, armas sõbber, kust sa ni hilja minno põningule tulle? tulle ommeti minnoga tappa. Warras hakkas tullema, ja jártis omma wilja fotti mahha. Ei mitte, ütles maia issa, wörra omma wilja kasa. Jummäl on mind maiapiddajaks se wilja ülle pannud, ja Temmale pean kostma, mis sellega tehtud. Sinna nüüd osled mo taewa ÿssa käest sedda warrastanud, mis Temma minno holeks annud. Leppi süs nüüd Jummalaga árra. Sa ommeti issse tead, mis Temma üttelnud: Sinna ei pea mitte warrasta-

ma, ja et ei ükski warras ei pea Jummalala riki párrima.

Warras wöttis omma wilja ja toi sedda mahha. Nüüd ütles maia issa omma naesele: Emmake, touse ülles, olle fermas; anna leiba ja woid; üks wobras mees on weel ni hilja meile tulnud, ja temmale on sedda tarvis. Enima toutsis ülles, kattis lauda, ja panni sõmist laua peále. Warras pallus wasto ja ei tahtnud sùa; agga maia issa wöttis isse ja mees piddi tagga járrele fa wötna. Said sõnud ja jomud, wagga maiaissa süs ütles: Sõbber, ehk sa tahhad ð:maiale mo jure jáda, küllab ma leian sulle asset. Agga kui sa ei tahha, süs minne minno párrast ful foio. Warras pallus ennast foio minnema. Moh, süs minne peále.

Minnes tahtis temma wilja fotti mahhajätta. Ei mitte, ütles maia issa, se on ükskord rágitud, ja jádn omma sanna jure; sa osled nüüd jo sedda wilja warrastanud ja olled omma paituste fättega sedda rojaстануд, ei tahha minna sedda mitte ennam omma wilja sekka, eggas ommas maias sedda ennam prukida. Temma süs piddi sellega minnema, agga tulli warsi jälle tagast ja pallus ikka, et maiaissa sedda wilja piddi wötna. Ei, ütles temma, woi se olla; minne agga ja selleta omma wargust Jummalaga árra. Hommiko enne walget olli warras jälle ufse peál, ja pallus sisse. Tehti temmale ust lahti, ja sure süddame abhas-